

Papp Attila Zsolt

FORRADALOM EGY BEZÁRT SZOBÁBAN

Ha még beszélő viszonyban lennék
azzal a tegnapi kisgyerekekkel,

egyszer talán azt is elmesélné,
milyen volt a decemberi reggel,

amikor a nagyapjával álltak
kint azon a behavazott téren

– egyszer tán, egy csendes pillanatban
megírja levélben, ezt remélem,

vagy elküldi azt a filmtekercset,
amit akkor forgatott a híres
Decemberi Titkos Némafilm.

*

Anyám, persze, ki más is lehetne,
lázrózsák az arcon és az égen,

odakint a hó ropog vagy fegyver,
zöldfülű vagyok, hogy ezt bemérjem.

Rajtam marad télikabát, zokni
és páncéling, ha menekülni kéne,

ajtó, ablak zár, körül a tenger:
a sziget időleges vakreménye.

Valakikre várunk valahonnan,
eljönnek, ha bujdosunk is, értem,

háztól házra járnak: vadászok egy
különösen véres Grimm-mesében.

Amin ülünk, kozmikus rakéta,
nem hagy cserben, Verne, Wells vezérli.

Számoljuk, ez hányadik lövés ma.
Álom nincs, ruhásan ülni, élni.

*

Ha találkoznék azzal a fiúval,
elmondanám, most már jobban alszom,

de ha dörömbölnék majd az ajtón
egy éjjelen, s én ott ülök ruhátlan,

öltöznék, rohannék, de már semmit
nem találok ebben a kuplerájban.